

Διδασκόμαστε από τα λάθη μας;

Η ΠΡΩΗΝ ευρωβουλευτής Άννα Καραμάνου δεν είναι τυχαία. Έχει αποδείξει ότι είναι αγωνίστρια και μέσα και έξω από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Να θυμίσουμε μόνο ότι έχει διατελέσει μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1997–2004), μέλος του Προεδρείου της Σοσιαλιστικής Ομάδας και πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των φύλων, αντιπρόεδρος Γυναικών του Κόμματος των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών και Δημοκρατών (PES) από το 2004. Και αναφερόμαστε σε ένα μόνο μέρος των δραστηριοτήτων της μέσα από τους τίτλους που κατείχε και κατέχει.

ΣΤΗ συνέντευξή της στον ΛΟΓΟ έδειξε ότι αγαπάει την Ελλάδα και τους Έλληνες, αναπόσπαστο μέρος τους κι εκείνη, αλλά δεν το έδειξε χαϊδεύοντας αφτιά με κολακείες και φανφαρονισμούς φτηνών πολιτικών (πολιτικάντηδων) που έχουν μάθει να πλανούν τον λαό, χειροκροτώντας παταγωδώς τον βασιλιά, εκθειάζοντας με το χειροκρότημα της

υποτέλειας τη λαμπρότητα της αμφίεσής του, ενώ είναι θεόγυμνος.

ΚΑΘΕ άλλο. Εκείνη προτίμησε την οδό της αλήθειας, όση πίκρα κι αν κρύβει και όσο αντιπαθής μπορεί να γίνει κανείς σε ανθρώπους οι οποίοι αρέσκονται στην κολακεία, πιστεύοντας ότι όχι μόνο δεν ωφελεί αλλά βλάπτει το κοινωνικό σύνολο γιατί του προσφέρεται μια στρεβλή εικόνα της πραγματικότητας και το οδηγεί σύντομα σε αδιέξοδες καταστάσεις, για τις οποίες όμως αυτό το κοινωνικό σύνολο καλείται στη συνέχεια να πληρώσει το όποιο βαρύ τίμημα.

ΕΙΠΕ, λοιπόν, πως σε ό,τι αφορά τις αξίες που έχουν σχέση με την αλληλεγγύη, την ελευθερία και την ισότητα, αξίες οι οποίες θα βοηθούσαν να γίνει η ζωή μας καλύτερη και ανθρωπινότερη, δεν συμμετείχε η Ελλάδα στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι «...και αυτό έχει επηρεάσει όλα τα κόμματα και όλους τους πολίτες».

ΑΥΤΕΣ, όμως, τις ακατάλυτες ανθρώπινες αξίες διδασκόμαστε από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού σχολείου μέχρι την αποφοίτησή μας από το λύκειο, και συνεχίζουμε να τις διδασκόμαστε σε πανεπιστημιακό επίπεδο.

ΚΑΤΙ φταίει, λοιπόν, που η Ελλάδα (δηλαδή οι Έλληνες) δεν μπόρεσαν να ακολουθήσουν τα ευρωπαϊκά «φώτα», όταν (τι ειρωνεία!) αυτά τα «φώτα» τα είχε δώσει στην Ευρώπη η Ελλάδα, με βάθρο των «φωτεινών» αξιών τη Δημοκρατία.

ΜΑΣ λέει η Άννα Καραμάνου πως «...Ο λαός δεν είναι αθώος, Οφείλει να προβληματιστεί, να χρησιμοποιήσει το μυαλό του και όχι να σκέπτεται με τα μυαλά των άλλων. Η κρίση της Ελλάδας δεν είναι κυρίως οικονομική. Είναι κυρίως πολιτισμική. Κρίση ιδεών, κρίση του

πολιτικού συστήματος, κρίση του τρόπου που σκέπτεται, πράττει και επιλέγει ο λαός...»

ΑΠΟΛΥΤΑ σαφής και ξεκάθαρη άποψη, η οποία οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι περισσότεροι από εμάς σκεπτόμαστε με τα μυαλά των άλλων και αποφασίζουμε και ενεργούμε όχι με δική μας σκέψη και λογική, αλλά ακολουθώντας τη λογική και τη σκέψη εκείνων που βρίσκουν πρόσφορο έδαφος, σε πανελλήνιο και τοπικό επίπεδο, για να μετατρέψουν τον λαό σε πρόβατα, πειθήνια στις εντολές του κάθε λαοπλάνου «τσοπάνη».

ΚΑΙ μέχρι ενός σημείου υπάρχει κάποια δικαιολογία, βασισμένη στην άγνοια. Μετά όμως από παρέλευση κάποιου χρόνου και αφού ο κάθε «τσοπάνος» έχει δώσει δείγματα γραφής, δεν δικαιολογείται η όποια στήριξη του καταστροφικού του έργου.

ΜΙΑ «σφαίρα» έχει μόνο ο κάθε ένας από μας για να «εκτελέσει» τον λαοπλάνο «ηγέτη» και αυτή είναι η ψήφος μας όταν έλθει η ώρα της κάλπης. Μόνο που με αυτή τη «σφαίρα» μπορεί και να αυτοκτονήσουμε, όταν δεν στρέψουμε το όπλο στη σωστή του κατεύθυνση.

ΕΧΟΥΜΕ ένα σπουδαίο πλεονέκτημα έναντι των προβάτων. Διαθέτουμε μνήμη και αυτήν πρέπει να επιστρατεύσουμε, όταν οι ίδιοι λαοπλάνοι (πάντα σε πανελλήνιο και σε τοπικό επίπεδο) προσπαθήσουν να μας εξαπατήσουν για μια ακόμη φορά βασιζόμενοι στην αμνημοσύνη μας και στην πάγια ταχτική μας να καταπίνουμε αμάσητο το χρυσωμένο χάπι που μας προσφέρουν, γιατί βαριόμαστε να το μασήσουμε.